

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af nye Garnisoner paa Sjælland.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6956).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *N. C. Christensen, Rasmus Hansen, K. M. Klausen, Marott, Rørdam* og *Zahle*:

1) Der indsættes en ny § 4, saalydende:

„Bestemmelsen i § 39, 4de Stykke, i Lov Nr. 213 af 30. September 1909 om Lønninger m. v. ved Hæren: „Kommunale Afgifter, der paalignes militære, maa for Lønningens Vedkommende ikke overskride 2 pCt.“, ophæves“.

2) Der indsættes en ny § 5, saalydende:

„Bestemmelsen i § 28, 4de Stykke, i Lov Nr. 217 af 30. September 1909 om Lønninger m. v. ved Søværnet: „Kommunale Afgifter, der paalignes Søværnets Personel, maa for Lønningens Vedkommende ikke overskride 2 pCt.“, ophæves“.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, og Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling under eet.

K. M. Klausen: Fra Socialdemokratiets Side have vi paa alle Stadier ydet Modstand mod denne Lovs Vedtagelse. Vi have gjort gældende, at den er unødvendig, at det ingen Hast har, at det hele burde stilles i Bero foreløbig. Soldaterne ligge nu i gode Kvarterer. Efter dette Forslag ville de blive henviste til Kvarterer, der ville være adskilligt ringere. Store Værdier ville gaa til Spilde ved Forslagets Gennemførelse. I de Byer, hvor Garnisonerne nu ere, findes der Gymnastikhuse, Øvelsespladser, Sygehuse, Arreste, Vagtlokaler osv., det bliver alt sammen overflødig. Der paaføres ogsaa disse

Byer store økonomiske Tab, naar de fremtidig skulle miste deres Garnisoner. Vi havde ved anden Behandling stillet Forslag om at yde de Byer, der miste deres Garnison, Erstatning; men disse Forslag bleve nedstemte. Det ligger ikke i Militærvæsenets Karakter at tage saadanne Hensyn, det ser ikke paa Ret eller Uret, det søger blot at føre sin Villie igennem.

Hele denne Sag har været fuld af mærkværdige Modsigelser. Det er fortalt os fra sagkyndig Side, at Garnisonerne ikke maatte ligge i Kystbyer. Nu faa vi at vide, at det godt kan lade sig gøre, at man vil bevare Garnisonen i Helsingør og rimeligvis i Aarhus, medens andre Kystbyer som Nyborg og Fredericia synes at være dødsdømte. Det blev ogsaa fortalt os, at Indkvarteringen i Smaabyerne her paa Sjælland kun kunde ske i Kaserner. Forsvarsministeren fremstillede endog for os, at det vilde være helt umuligt at foretage den paa anden Maade, og bagefter faa vi at vide, at det gælder ikke. Man ser saaledes, at Sagen er fuld af Modsigelser. Man kan ikke forstaa, at Forsvarsministeren det ene Øjeblik kan sige eet og det andet Øjeblik lige det modsatte. Man faar Indtrykket af, at Forsvarsministeren staar i høj Grad afhængig af dem, han har som Raadgivere, de sagkyndige.

Dette Lovforslag opfatter jeg nærmest som en Indrømmelse overfor Regeringens nære Venner og allierede, Højre. Regeringen er jo i mange Maader, næsten i alle Maader, stærkt afhængig af Højre, og Højre gør selvfølgelig sin Magt gældende og kræver at faa gennemført de Ting, det ønsker. Jeg anser dette Forslag for at være en Hensyntagen, der vises Regeringens intime Venner og nære allierede, Højre. Det er sikkert en Ulykke for vort Land, at vi have faaet civile Krigsministre. Disse civile Krigsministre staa som selvstændige, som uforstaaende, som stærkt afhængige af de sagkyndige, til hvem de maa støtte sig. Man ser ogsaa, hvorledes disse civile Krigsministre have taget stærkt Hensyn til de sagkyndige, Officererne, og forbedret deres Stillinger i høj Grad. Jeg skal saaledes nævne, at intet af vore Budgetter vrimler i den Grad med Honorarer og Bestillingstillæg som Krigsministeriets